

τως, άκατανοήτως Σύμ.: Κάμνει άλλεώτινα (φέρεται άλλο-
κότως). Πβ. άλλέα, άλλεως, άλλεώτικα.

άλλεώτινος επίθ. Σύμ. άλλέτινος Λυκ. (Λιβύσσ.)

Έκ του έπιρρ. άλλεως και της παραγωγικής καταλ.
-ώτινος.

1) Άλλοιος, διάφορος Λυκ. (Λιβύσσ.) Σύμ. 2) Άλλό-
κοτος, άκατανόητος Σύμ.: Αυτός είναι -ν- άνθρωπος άλλεώ-
τινος.

Συνών. άλλεώτικός.

***άλλη** έπιρρ. άφφη Καλαβρ. (Μπόβ.) άλλις Τσακων.

Το άρχ. έπιρρ. άλλη. Ίδ. GHatzidakis Einleitung
442. Ό τύπ. άλλις έκ του Δωρ. άλλε (άλλη). Ίδ.
ΓΧατζιδ. MNE 1,94.

Είς άλλο μέρος: Έγκύριε άφφη (έγκύρισεν είς άλλο
μέρος) Μπόβ. Κεά άλλις νά ζάου; (πού άλλου νά υπάγω;) Τσακων. Συνών. άλλαχοϋ, άλλοϋ.

άλληγιόξης επίθ. Κρήτ.

Έκ της άορίστου άντων. άλλος και του Τουρκ. gōz
(όφθαλμός) κατ' έπίδρασιν του συνων. άλλήθωρος.

Ό έχων τους όφθαλμούς διαστρόφους, παραβλώψ.
Συνών. άλλήθωρος (I), γκαβός.

άλληγορία ή, Θήρ. κ. ά.

Το άρχ. οϋς. άλληγορία.

Πρᾶγμα ή λόγος άσαφής και αίνιγματώδης: Αυτά είναι
άλληγορίες, δέν τὰ καταλαβαίνω γώ Θήρ.

άλληγορικά έπιρρ. λόγ. σύνηθ. και Πόντ. (Χαλδ.)

Έκ του άρχ. έπιθ. άλληγορικός.

Δι' άλληγοριών, αίνιγματωδώς: Μίλει άλληγορικά
σύνηθ. Άλληγορικά καλατζεύ' Χαλδ.

άλληθωράδα ή, Άνδρ.

Έκ του έπιθ. άλλήθωρος (I).

Ό στραβισμός των όφθαλμών: Έχει άλληθωράδα το
δεξι του μάτι. Συνών. άλλήθωρεά, άλληθώρεασμα,
άλληθώρεσμα.

άλληθωρεά ή, Κρήτ. κ. ά. άλληθωρεά Κύπρ.

Έκ του έπιθ. άλλήθωρος (I). Παρά Βλάχ. άλλη-
θωρία.

Άλληθωράδα, ό ιδ.

άλληθωρεάζω άμάρτ. άλληθωρεάζω Κύπρ. άλλ'-
θουρεάζου Ήπ.

Έκ του έπιθ. άλλήθωρος (I).

Γίνομαι παραβλώψ ένθ' άν.: Μήν κάμνης έτσι τ' άμ-μάδ-
κια σου, γιατί' άλληθωρεάζουσιν Κύπρ. || Παροιμ. "Οσποιος
σμίεται με τους στραούς άλληθωρεάζει (έπί της έπιδράσεως
των κακών συναναστροφών) αυτόθ. Συνών. άλληθω-
ρίζω (I), άλληθωρεώ.

άλληθώρεασμα τό, άμάρτ. άλληθώρεασμαν Κύπρ.

Έκ του ρ. άλλήθωρεάζω.

Ό στραβισμός των όφθαλμών. Συνών. ιδ. έν λ.
άλληθωρεάδα.

άλληθωρίζω (I) σύνηθ. άλληθωρίω Πόντ. (Ίνέπ.)
άλληθωρίζου Τσακων. άλλ'θουρίζου βόρ. ιδιώμ. άλλη-
θουρίν-νου Λυκ. (Λιβύσσ.)

Έκ του έπιθ. άλλήθωρος (I).

Είμαι, γίνομαι παραβλώψ, πάσχω έκ στραβισμού των
όφθαλμών ένθ' άν.: Από την άρρώστια μου άλληθώρισα και
δὲ βλέπω καλά σύνηθ. || Φρ. Άλληθωρείς και 'κὲ καλογνω-
ρείς (άλλ. και δέν καλογνωρίζεις. Πρὸς τὸν μὴ καλῶς
έννοοϋντα) Ίνέπ. || Παροιμ. "Οποιος κάτω με στραβὸ το
πρὸι άλληθωρίζει (ὁ μετὰ κακῶν συναναστρεφόμενος γίνε-
ται και αὐτὸς ὁμοιος. Πβ. άρχ. «εἰ χωλῶ παροικήσεις,
ὑποσκάζειν μαθήση») πολλαχ. "Αν κατᾶρε με κυφλέ, τὰ
σύνταχα ἔσο' θ' άλλη-θωρίσερε (συνών. τῇ προηγούμενῃ)
Τσακων. Συνών. άλλήθωρεάζω, άλληθωρεώ.

άλληθωρίζω (II) άμάρτ. άλλ'θουρίζου Λέσβ.

Έκ του έπιθ. άλλήθωρος (II).

Άποβάλλω τὸ πρότερον χρῶμα και προσλαμβάνω
άλλο ἔνεκα τριβῆς ή άλλης τινὸς αἰτίας, γίνομαι άχρους
άμαυρός. Συνών. ξεθωρεάζω, ξεθωρίζω.

άλληθώρεσμα τό, σύνηθ.

Έκ του ρ. άλλήθωρίζω (I).

Ό στραβισμός των όφθαλμών: Άπό τὸ πολὺ άλλη-
θώρεσμα κοντεύει νὰ στραβῶθῃ. Συνών. ιδ. έν λ. άλλή-
θωρεάδα.

άλλήθωρος επίθ. (I) κοιν. άλλήθωρους βόρ. ιδιώμ.
άλλήθωρε Τσακων. άλληθῶρος Ζάκ. άλληθῶρης Πόντ.
(Οίν.) άλλόθωρος Μεγίστ. 'λήθωρος Εϋβ. (Κύμ.)

Τὸ μεσν. επίθ. άλλήθωρος. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ
τῆς λ. ιδ. ΣΨάλτην έν Λεξικογρ. Άρχ. 6 (1923) 88 κέξ.
Τὸ άλλόθωρος κατὰ τὸ άγριόθωρος, άσπρόθωρος,
μονόθωρος κττ.

Ό έχων τους όφθαλμούς διαστρόφους, παραβλώψ, ή
ὁ διάστροφος, ἐπὶ όφθαλμοῦ ένθ' άν.: "Ο δεῖνα είναι άλλή-
θωρος. Τὰ μάτια τοῦ δεῖνα είναι άλλήθωρα. κοιν. || Παροιμ.
Βάλε, στραέ, νὰ πιῇ ὁ άλλήθωρος (ἐπὶ τῶν ἐξ ἴσου άμαθῶν)
Κάρπ. || Άσμ.

Και άλληθῶρα και στραβή και χαμηλοβλεποῦσα
(σκωπτικόν) Λεξ. Μ. Έγκυκλ. Συνών. άλληγιόξης,
γκαβός.

άλλήθωρος επίθ. (II) άλλήθωρους Λέσβ.

Έκ τῆς άορίστου άντων. άλλος και του οϋς. θωρεά.

Ό αποβαλὼν τὸ πρότερον χρῶμα και προσλαβὼν άλλο
ἔνεκα τριβῆς ή άλλης τινὸς αἰτίας, άχρους, άμαυρός.

άλληθωρεώ Κύπρ. άλλ'θουρεῶ Θράκ. (Άδριανούπ.)

Έκ του έπιθ. άλλήθωρος (I).

Γίνομαι παραβλώψ. Συνών. άλλήθωρεάζω, άλη-
θωρίζω (I).

άλληλαδέρφι τό, Κρήτ. Κυκλ. 'λουλαδέρφι Κεφαλλ.
μηλαδέρφι Κύθν. Πελοπν. (Αἴγ.) Σίφν. 'μηλαδέρφ' Θεσσ.
Λέσβ. Μακεδ. (Βελβ.) Σάμ. 'μπελαδέρφι Πελοπν. (Λα-
κων.) 'μ'λαδέρφ' Σάμ. Στερελλ. (Άρτοτ. Εϋρυταν. Λεπεν.)
'μολαδέρφι Θράκ. 'μουλαδέρφι Πελοπν.

Έκ του οϋς. *άλλήλάδερφος.

1) Ἀδελφὸς κατὰ σύμβασιν, ἥτοι τέκνον γονέως συνάψαντος δευτέρον γάμον μετ' ἄλλου ὁμοίως ἐν χηρείᾳ διατελοῦντος ἐν σχέσει πρὸς τὸ τέκνον τούτου ἐκ τοῦ πρώτου γάμου Κρήτ. Συνών. *άλληλοπρόγονο*. 2) Ἀδελφὸς ἑτεροθαλῆς ἐνθ' ἄν.: *Τρώγοναι σὰ μ'λαδέρφια* Σάμ.

3) Ἀδελφὸς δίδυμος Κυκλ.

Πβ. **άλληλάδερφος*. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Μηλαδέρφι* καὶ ὡς τοπων. Κύθν.

**άλληλάδερφος* ὁ, *άλλάδερφος* Ἡπ. *άλλ'νάδιρφους* Ἡπ. *ληνάδερφος* Ἡπ. (Τσαμαντ.) *λολάδερφος* Ἡπ. Κέρκ. *λουλαδερφός* Κεφαλλ. *μηλάδερφος* Κύθν. Πελοπν. (Μεσσ.) *μηλαδερφός* Θράκ. (Γέν. Σηλυβρ.) *μελάδερφος* Ἡπ. *μ'λάδιρφους* Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) *μ'λαδιρφός* Μακεδ.

Ἐκ τῆς ἀρχ. *άλληλοπαθοῦς* ἀντων. *άλλήλων* καὶ τοῦ οὐς. *άδερφός*. Ἰδ. ΦΚουκουλ. ἐν Ἀθηνᾶ 30 (1919) Λεξικογρ. Ἀρχ. 38 κέξ.

Ἀδελφὸς ἑτεροθαλῆς. Πβ. *άλληλαδέρφι*. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Μηλαδέρφη* καὶ ὡς τοπων. Εὐβ.

άλληλο- λόγ. κοιν.

Θέμ. τῆς ἀρχαίας *άλληλοπαθοῦς* ἀντων. *άλλήλων*.

Συντίθεται ὡς πρῶτον συνθετ. πρὸς δήλωσιν ἀμοιβαιότητος καὶ *άλληλοπαθείας*, ὡς: *άλληλοβοήθεια*, *άλληλοσκοτωμός*, *άλληλοσκοτώνομαι*, *άλληλοτρώγομαι*, *άλληλοὑβρίζομαι*, *άλληλοφαγώνομαι* κττ.

άλληλοβοήθεια ἡ, λόγ. σύννηθ. *άλληνοσύθεια* Κάρπ. *άλληβοήθεια* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *άλληβόθεια* Μακεδ. (Βογατσ. Καταφύγ.) *άλληγόθεια* Μακεδ. (Χαλκιδ.) *άλλ'βούθεια* Θράκ. (Μάδυτ.) *ληνοβόθεια* Βιθυν. *ληνοβούθεια* Δαρδαν. (Ὀφρύν.) *ληβόθεια* Μακεδ. (Βελβ.) Πληθ. *άλλ'βούθεια* τά, Θράκ. (Μάδυτ.)

Ἐκ τῆς ἀρχ. *άλληλοπαθοῦς* ἀντων. *άλλήλων* καὶ τοῦ οὐς. *βοήθεια*.

1) Τὸ νὰ βοηθῇ ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ἀμοιβαία βοήθεια ἐνθ' ἄν.: *Ἀλληβοήθεια* κάνομε καὶ πάω ὡ σήμερα καὶ δουλεύω του κ' ἔρχεται πάλ' ἐκεῖνος αὐριο Ἀπύρανθ. *Ἀλληβοήθειες* κάνουνε φτοι (αὐτοὶ) αὐτόθ. β) Ἐπιρρηματ., κατὰ τρόπον ὥστε νὰ βοηθῇ ὁ εἰς τὸν ἄλλον Μακεδ. (Βελβ.): *Πααίνουμι - σκάπτουμι* *ληβόθεια*. 2) Συνεταίρικη χρῆσις ζεύγους βοῶν ὑπὸ δύο γεωργῶν, τῶν ὁποίων ἑκάτερος ἔχει ἀνὰ ἓνα βοῦν Μακεδ. (Χαλκιδ.)

άλληλοβοηθῶ λόγ. σύννηθ. *άλληβοηθῶ* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῆς ἀρχ. *άλληλοπαθοῦς* ἀντων. *άλλήλων* καὶ τοῦ ρ. *βοηθῶ*.

Μόνον κατὰ πληθ., βοηθοῦμεν ἀλλήλους: *Τὰ δυὸ ἀδέρφια* *άλληλοβοηθοῦνται* σύννηθ. *Νά ῥθης ν' άλληβοηθιστοῦμεν* ἐφέτι ποῦ *μεστα μοναχοὶ κ' οἱ δυὸ* (νὰ παράσχωμεν ἀμοιβαίαν συνδρομὴν εἰς τὰς γεωργικὰς ἡμῶν ἐργασίας) Ἀπύρανθ. *Ἀλληβοηθειόμεστα κ' εἶναι δυὸ τρεῖς χρόνοι* (ἀπὸ δύο τριῶν ἐτῶν βοηθοῦμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον κατὰ τὰς γεωργικὰς ἐργασίας) αὐτόθ.

άλληλόγημα τό, ἀμάρτ. *άνηλόγημα* Νάξ. (Γαλανᾶδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *άλλήλογῶ*.

Μεταβολὴ γνώμης, μεταμέλεια.

άλληλογίτικος ἐπίθ. ἀμάρτ. *άνηλοίτικος* Σίφν.

Ἐκ τῆς φρ. *άλλης λογῆς* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ίτικος*.

Ἀλλῆς λογῆς, ἄλλου εἶδους, διάφορος, ἀνόμοιος. Συνών. *άταίριαστος*.

άλληλογραφία ἡ, λόγ. κοιν.

Τὸ μεσν. οὐς. *άλλήλογραφία* = λόγοι ἀμοιβαῖοι παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ἐν οἷς τὰ πρόσωπα στιχηρῶς ἢ ἄλλως συντομώτερον διαλέγονται.

Ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶν: *Ἐχω άλληλογραφία με τὸν δεῖνα*.

άλληλογραφῶ λόγ. κοιν.

Ἐκ τοῦ οὐς. **άλλήλογράφος*.

Ἀνταποκρίνομαι πρὸς τινα δι' ἐπιστολῶν, ανταλλάσσω ἐπιστολάς.

άλληλογῶ Ἀμοργ. Κρήτ. κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. *άνηλογῶ* Χίος *άνηλωῶ* Νάξ. (Γαλανᾶδ. κ.ά.) *άλλαλογῶ* Ἡπ. *άλλαλουῶ* Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) *άλληλογάω* Ζάκ. Ἡπ. — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. *άηλογῶ* ΔΣολωμ. 53 *άηλογάω* Ζάκ. *άλληλοιζῶ* Κρήτ.

Τὸ μεσν. *άλλήλογῶ*. Πβ. Σπαν. στ. 326 (ἐκδ. ΔΜαυροφρύδ. σ. 11) «νίε μου, ἴδε, ἂν ἔφαγες ξένον τίποτε πρᾶγμα | καὶ πῆρες καὶ κατέλυσες, κατεδαπάνησές το, | μὴ κρύψης τοῦτο, μὴ ἀρνηθῇς, μὴ τὸ ἀλληλογήσης». Εἰς τὸ *άηλογῶ* ἀποβολὴ τοῦ λ κατ' ἀνομ.

1) Παλινφθῶ, μεταβάλλω γνώμην, μεταμελοῦμαι ἐνθ' ἄν.: *Ἐῖπενε πῶς θὰ τὸ κάμη, μὰ ὕστερα άλληλόησενε* Κρήτ. *Δέν πιστεύω ν' άνηλόησης* Νάξ. *Ἀνηλόησενε* πάλι καὶ δὲ *δὸ πουλεῖ τὸ χωράφι* Γαλανᾶδ. 2) Ψεύδομαι Χίος. 3) Ταράττομαι, θορυβοῦμαι Κρήτ.: *Ἀλληλοῖσαμένε καὶ δὲν ἑκατέχαμένε εἶδα νὰ κάμωμένε*. β) Ἀντηχῶ ΔΣολωμ. ἐνθ' ἄν.: Ποίημι.

... *Βουνὰ καὶ λόγγοι | καὶ λαγκάδια* ἀηλογοῦν.

4) Ἐξίσταμαι τῶν φρενῶν, παραφρονῶ Ἡπ.: *Ἀπὸ τὸ φόβο του άλληλόησ' ὁ ἄνθρωπος* Ἡπ. 5) Λέγω ἄλλα ἀντ' ἄλλων, παραληρῶ Ζάκ. — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Βλαστ. Συνών. *άνεμομιλῶ*, *παραλαλῶ*, *παραλογιάζω*, *παραλογῶ*, *παραμιλῶ*.

άλληλοδιδασχτικός ἐπίθ. λόγ. κοιν. (παλαιότ.)

Ἐκ τῆς ἀρχ. *άλληλοπαθοῦς* ἀντων. *άλλήλων* καὶ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. *διδασχτικός*.

Ἐκεῖνος, ἐν ᾧ διδάσκουν οἱ μὲν τοὺς δέ, ἐπὶ σχολείου: *Σχολεῖο άλληλοδιδασχτικό* (τὸ κατώτερον σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ διδασκάλου οἱ μᾶλλον κατηρτισμένοι μαθηταὶ ἐδίδασκον εἰς παλαιότερους χρόνους τοὺς ἄλλους ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ ἀριθμῆσιν).

άλληλομαχία ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐς. *άλλήλομαχία*.

Ἡ πρὸς ἀλλήλους ἔρις: *Καλέ, εἶδα ναι τούτη ἡ άλληλομαχία σας*, τρώεστε σὰν νὰ ᾖστε *άλληλοπρόγονα*.

άλληλομαχῶ Ἀντικύθ. Κρήτ. κ.ά.

Τὸ μεσν. *άλλήλομαχῶ*.

Κατὰ πληθ., ἐρίζομεν πρὸς ἀλλήλους. Πβ. *άλληλοτρώγομαι*, *άλληλοφαγώνομαι*.

